

A Győri Ítéltábla, mint másodfokú bíróság Győrött, 2017. június 7. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t :

A kábítószer-kereskedelem büntette miatt **vádlott** ellen indult büntetőügyben a Győri Törvényszék 2017. február 16. napján kelt B.387/2016/9. számú ítéletét annyiban változtatja meg, hogy

a vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetés és közügyektől eltiltás tartamát 5-5 (öt-öt) évre enyhíti.

A szabadságvesztés büntetésbe a vádlott által 2017. február 16. napjától a mai napig 2017. június 7. napjáig előzetes fogvatartásban töltött időt beszámítani rendeli.

Vádlottal szemben 11.589.000 (tizenegymillió-ötszáznyolcvankilencezer) Ft összegre vagyoneklobzást rendel el.

Egyebekben helybenhagyja azzal, hogy **vádlott** 2017. február 16. napjától előzetes letartóztatásban van, személyi azonosságot igazoló okmányának száma: ...

I n d o k o l á s

A Győri Törvényszék a 2017. február 16. napján kihirdetett **B.387/2016/9. számú ítéletében vádlott** bűnösségét megállapította kábítószer kereskedelem büntetében a Btk.176.§ (1) bekezdés IV. fordulat és (3) bekezdés szerint. Ezért 7 év szabadságvesztés büntetésre és 7 év közügyektől eltiltásra ítélte. A szabadságvesztést börtönben rendelte végrehajtani és megállapította, hogy a terhelt legkorábban a büntetés 2/3 részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. Rendelkezett a bűnjelek jogi sorsáról és a bűnügyi költség viseléséről.

Az ítélet ellen a vádlott és védője jelentettek be fellebbezést megalapozatlanság okán bizonyíték hiányában történő felmentés, illetőleg enyhítés érdekében. Az elsőfokú ügyész a döntést tudomásul vette.

A **Győri Fellebbviteli Főügyészség BF.54/2017/2-I. számú átiratában** védelmi fellebbezéseket nem tartotta alaposnak. Megállapította, hogy a törvényszék a bizonyítási eljárást szabályosan folytatta le, az összegyűjtött adatok okszerű és kimerítő elemzésével teljesítette az indokolási kötelezettségét is. A tényállást azzal indítványozta kiegészíteni, hogy a terhelt által forgalomba hozott kábítószeresek összes hatóanyag-tartalma 71,5 gramm, amely a jelentős mennyiség alsó határát meghaladja, annak 7,5-szerese.

Az ügyészi vélemény szerint az elsőfokú bíróság a megalapozott tényállásból okszerűen következtetett a vádlott büntetőjogi felelősségére és a bűncselekményt is helyesen minősítette.

Rámutatott arra, hogy a bűnösségi körülményeket a törvényszék összegyűjtötte, de további súlyosító körülményként kell értékelni, miszerint a forgalomba hozott kábítószer a minősítést megalapozó jelentős mennyiségnek több mint a hétszerese. Nem tartotta indokoltnak a kiszabott büntetés enyhítését, mert a fegyház helyett alkalmazott börtönfokozatban kifejeződnek az enyhítő

körülmények és a terhelt megromlott egészségi állapota. Az ügyész indítványozta vagyonekobbás intézkedés alkalmazását a megállapított tényállásban foglalt mennyiségek és beszerzési, illetve értékesítési összegek szerint. A terhelt 2000 forint/gramm áron vásárolta a drogot és 3000 forintért adta el grammját. Ily módon az összesen 7150 gramm eladott amfetaminból 21.450.000 forint bevétele keletkezett, melyre a Btk.74.§ (1) bekezdés a/ pontja értelmében kötelező a vagyonekobbás elrendelése. Az ügyész hivatkozott az irányadó 1/2008. BJE -re, mely alapján a ráfordított összegre nem számítható be. Ennek megfelelően indítványozta az ítélet megváltoztatását; a terhelttel szemben vagyonekobbás alkalmazását, egyebekben a döntés helybenhagyását.

A másodfokú bíróság **nyilvános ülésén** megjelent védő jelezte, hogy a felmentésért bejelentett fellebbezését nem tartja fenn, az eladott össz mennyiség és ebből következően a minősítés tekintetében viszont megalapozatlannak; felderítetlennek, illetve tévesnek tartotta az ítéleti tényállást az alábbiak szerint.

Az ügy nyomozása során a rendőrök beleestek abba a tipikus hibába, hogy ha egy gyanúsított beismerő vallomást tesz, akkor nem járnak utána kellő alapossággal az egyéb bizonyítási eszközöknek. Az ügyészség a vádiratban, majd a bíróság is szinte teljes egészében magáévá tette a nyomozóhatóság által, a terhelt első elmondásából származó „irodalmi” adatok alapján elkészített jelentést a forgalmazott kábítószer mennyiségéről.

Rámutatott a védő, hogy öt évre visszamenőleg tett teljesen ellenőrizetlen tartalmú vallomást védenre, amikor tetten érték és előállították. Gyakori az első vallomásnál, hogy abban reménykednek az érintettek, hogy nem kerülnek előzetes letartóztatásba, ha minél több adatot szolgáltatnak, beismerő vallomást tesznek. Ebben az esetben is így történt, mert a terhelt első vallomása úgy kezdődik, hogy együtt akar működni a hatósággal. Ez a körülmény éppen azt a védekezést támasztja alá, miszerint a rendőr arra kérte, úgy tegyen vallomást, hogy „mindketten jól járjanak”. A terhelt nem került előzetes letartóztatásba, a nyomozó pedig gyorsan be tudta fejezni az ügyet. Az volt a rövidtávú nyereség, hogy **vádltott** szabadlábon védekezhett, de a vallomása nyomán megállapított mennyiség, és az ezzel járó büntetési tétel rádöbbsentette, hogy valójában milyen súlyos helyzetbe hozta magát. Ha valaki beismerésben van, akkor is be kell szerezni minden más bizonyítékot, főleg ilyen esetben, amikor a terhelt visszavonja a vallomást. A 2011-2012. évre csak az ő vallomása szól arról, hogy mennyit szerzett be, de azt, hogy kinek adta el és mennyiért, semmilyen módon nem tárták fel. Egyetlen vevő nem került felkutatásra és konkrét alkalom sem. Az ismertté vált vásárlói kör mindössze hat személyből áll. 2013-ban van egy személy megnevezve, és 2014/2015 elején még egy személy, aki vásárolt **vádltottól**. Két volt gyanúsított, akik tanúként lettek megidézve - **1. tanú** és **2. tanú** - megtagadta a vallomást tárgyaláson, ennek ellenére úgy szerepel az ítéletben, hogy terheltő nyilatkozatot tettek a vádltottra. Ezek a bizonyítékok tehát nem értékelhetők.

A tettenérés és a házkutatás egyértelműen alátámasztja, hogy kereskedés céljából volt a terheltől a kábítószer, de csak 2015 nyaratól lehet megnyugtatóan bizonyítani a tanúvallomások alapján a mennyiséget, az alkalmakat és az összeget. Az öt évre, mechanikusan számított mennyiség minden alapot nélkülöz. A törvényszék elfogadta **vádltott** azon vallomását, hogy a hosszabb szünet után, amikor 2014 őszén újrakezdte az üzletet, ki-kihagyott egyes időszakokat, amikor nem kereskedett, de nem lehet tudni, hogy mikor, mennyi idő maradt ki. A tényállásban mégis az van, hogy „hetenként legalább 50 gramm” speed-et adott el. Az elsőfokú bíróság tehát tényből tényre helytelenül következtetett és iratellenes megállapításokat is tett. Az ítéleti tényállás nem teljesen megalapozott és törvényes, mint ahogyan az ügyészség a fellebbezésében állította. Ha a terhelt 2011 óta ilyen haszonra tett volna szert, mint amit az ítélet tartalmaz, akkor miért élt volna szociális bérlakásban, nem lenne most is 467.000 Ft-os tartozása. A védő álláspontja szerint csak 2015 második felét és 2016-os évet, a tettenérésig lehet figyelembe venni a büntetőjogi felelősség megállapításánál.

A vagyonekobzás anyagi jogi alapját is vitatta a védő arra hivatkozva, hogy az elsőfokú bíróság azért nem élt ezzel a lehetőséggel, mert vagyontalan a védece. Ha kötelező vagyonekobzás alkalmazni, akkor ne az a/ pont, hanem a c/ pont alapján - arra a vagyonra, amelyet a kábítószer-kereskedelem elkövetője a bűncselekmény elkövetésének ideje alatt szerzett - határozza meg az összeget. Ez a feltárt személyi bizonyítékok alapján összesen 186.000 forint, mert **vádlott**nek ennyi tiszta haszna származott az ismert vevőknek való eladásból.

Kérte a védő, hogy a másodfokú bíróság a tényállást a bizonyítékoknak megfelelően módosítsa, ennek alapján állapítsa meg a forgalmazott mennyiséget és igazítsa hozzá aminősítést, majd jelentősen enyhítse a büntetést.

A **Fellebbviteli Főügyészség képviselője** a nyilvános ülésen az átiratában foglaltakat változatlan formában fenntartotta. Rámutatott, hogy a védelmi fellebbezés kizárólag a bizonyítékértékelést támadja, holott annak alapja a vádlott beismerő vallomása, amit később azzal az indokkal változtatott meg, hogy pressziót gyakorolt rá a nyomozó hatóság a szabadlábon maradás érdekében. A vagyonekobzás összege a megalapozott tényállásból következik, mert abban szerepelnek az értékesített kábítószer mennyiségek és az értékesítés bruttó ára. A Kúria által is követett ún. „bruttó elvnek” megfelelően a kábítószer értékesítéséből származó teljes bevétel ily módon kvázi jövedelemként értékelendő és vagyonekobzás alá kell vonni. A jogszabályi alapként megjelölt Btk.74.§ (1) bekezdés a/ pontja a kábítószer forgalmazásából eredő vagyonra vonatkozik, amit az elkövető a bűncselekmény elkövetése során vagy azzal összefüggésben szerzett. Ez az összeg 21.450.000 Ft, ami nem az elért haszon, hanem a teljes bruttó bevétel, amiből nem vonható le a ráfordítás. A vagyonekobzás alkalmazása kógens szabály, független attól, hogy a terhelt tényleges vagyoni helyzete milyen. Az ügyész álláspontja továbbra is az volt, miszerint az elsőfokú bíróság által megállapított joghátrány a terhelttel szemben kifejezetten méltányos. A 7 év szabadságvesztés az elkövetett bűncselekmény tárgyi súlyával arányos és a különös részi tételkeretéhez viszonyítva a középérték alatti. Amikor a büntetés végrehajtását egyel enyhébb fokozatban állapította meg a törvényszék, maximálisan figyelemmel volt a terhelt betegségére. A kiszabott büntetés enyhítését nem tartotta indokoltnak és a vagyonekobzás alkalmazása mellett az elsőfokú ítélet helybenhagyását indítványozta.

A vádlott **az utolsó szó jogán** csatlakozott a védője által előadottakhoz és megbánásának adott hangot. Bűnösségét részben elismerte. Kérte, hogy változatlan egészségi állapotára; tartós betegségére figyelemmel tovább enyhítse a büntetését a táblabíróság.

Az ítéletábra a Győri Törvényszék ítéletét az azt megelőző elsőfokú bírósági eljárással együtt teljes körűen felülvizsgálta a Be.348.§ (1) bekezdés értelmében. A védelmi fellebbezést részben találta alaposnak.

Az elsőfokú bíróság az eljárást a perrendtartási szabályoknak megfelelően folytatta le, figyelemmel a Be.554/A-M.§§-aiban írott - a kiemelt jelentőségű ügyek eljárásra vonatkozó - szabályokra, amelyeket hibátlanul alkalmazott. A bizonyítási tevékenysége során abszolút hatályon kívül helyezést eredményező hibát nem vétett, ami az érdemi felülbírálatot akadályozta volna.

Az elsőfokú bíróság az ügyfelderítési kötelezettségének teljes mértékben eleget tett. Az indokolási kötelezettségét is maradéktalanul teljesítette, amikor a törvényesen beszerzett bizonyítékokat egyenként és egymással összevetve egyaránt értékelte. Számot adott arról, hogy a tényállás megállapítása során mely bizonyítékokat és miért fogadott el, illetve milyen okoknál fogva vetette el a vádlott részleges tagadását, továbbá miért tartotta megállapíthatónak a bűnösségét a vád szerinti körben, a kábítószer-kereskedelem büntetében.

Az elsőfokú bíróság két tárgyalási napot tartott. Kihallgatta a vádlottat, ismertette a nyomozati vallomásait, illetve kihallgatta a tanúkat. A tárgyalás anyagává tette a házkutatási- és lefoglalási jegyzőkönyv adatait, a terhelt telefonjában talált üzenetek szövegét, a szakértői véleményeket és egyéb releváns tartalmú okiratokat. A vádlott egészségi állapota és börtöntűró képessége tekintetében mind az ügyész, mind a védő indítványozta igazságügyi orvos-szakértő kirendelését, melyre ugyan nem került sor, de az eljárás későbbi szakában nem is ismételte meg egyik fél sem a kérelmét, mivel terhelt betegségei tekintetében számos orvosi dokumentáció került bemutatásra, melyek tartalmát senki nem vonta kétségbe.

A védő hivatkozásával ellentétben a vásárlói körbe tartozó volt gyanúsítottak a tárgyaláson nem tagadták meg terhelt cselekvősege vonatkozásában a vallomástételt. Volt olyan tanú - **3. tanú** -, aki azt mondta, hogy magára nézve nem tesz vallomást (6-os jegyzőkönyv 24. oldal), de bólogatással helyeselt, amikor bírói kérdésre a vádlott elmondta, miszerint egy-két alkalommal valóban adott el kábítószer, illetve amint a vádlott azt nyilatkozta, hogy ő adott el kábítószer a tanúnak.

2. tanú, illetőleg a **1. tanú** sem tagadták meg a vallomástételt (6-os jegyzőkönyv 12-13. oldal), hanem mindketten elmondták, hogy vásároltak a vádlottól kábítószer. **1. tanú** azt is előadta, hogy egy alkalommal vett 3.000 forintért. Ezt a nyomozati vallomását ismertetés után fenntartotta. **2. tanúnak** ugyancsak ismertetésre került a nyomozati előadása és a tárgyaláson is elismerte kábítószer vásárlását. Olyan relatív hatályú eljárási hiba, amely bármely tanúvallomás kirekesztését eredményezhette volna, nem merült fel a tárgyalási jegyzőkönyvek anyagában.

Azt a védői felvetést sem támasztották alá a nyomozati iratok, miszerint a vádlott azért tett a nyomozás során beismerő vallomást, mert a rendőrök nyomást gyakoroltak rá, illetve az ügyek felderítése csak azért lehetséges, mert a terheltek meg vannak félemlítve az előzetes letartóztatás kilátásba helyezésével és beismernek olyan cselekményeket, amiket valójában nem vagy nem úgy követtek el.

Az első gyanúsított kihallgatására 2016. február 23. napján, délután 18 óra 33 perckor került sor, dr. Horváth Bertalan kirendelt védő részvételével (nyomozati irat 323. oldal). A védő jelenléte egyben a törvényesség, a terhelti jogok érvényesülésének garanciáját is jelenti. **Vádlott** vallomása végén, 20 óra 20 perckor ismét kijelentette, hogy nagyon megbánta a bűncselekmény elkövetését, amire szorult anyagi helyzete és betegsége révén adta a fejét. A védő nem tett észrevételt, nem kifogásolta a kihallgatás körülményeit vagy a kihallgatást fogantató két címzetes rendőr alezredes (**P.A.** és **Sz.Cs.**) eljárását, magatartását vagy a terhelt felé tett - egyébként szabályszerű - tájékoztatását. Az ítéletábra álláspontja szerint nem lehet olyan általános, illetve a nyomozóhatóság tekintetében dehonesztáló és visszautasítandó megállapítást tenni, hogy csak azért lennének büntetőügyek érdemben befejezve az országban, mert a rendőrök presszionálják a gyanúsítottakat. Nyilvánvalóan vannak terheltek, akik tagadnak, vannak olyanok, akik még súlyos megítélésű bűncselekményeket is beismernek, de minden ügyben érvényesülnie kell a Be.118.§ (2) bekezdésben írt azon szabálynak, hogy a terhelt beismerése esetén is meg kell szerezni az egyéb bizonyítékokat. Ezzel a követelménnyel ellentétes eljárási szabálysértést semmilyen adat nem támasztott alá.

Az elsőfokú bíróság a kihallgatott tanúk nyilatkozatit és a vádlott vallomásait mérlegelve indokát adta annak, hogy miért az első nyomozati vallomást fogadta el. Megindokolta azt, hogy e vallomása ellentmondó a későbbi vallomásaival, továbbá a megváltoztatott vallomások önmaguknak is ellentmondóak. Egyszer azt állította, hogy kizárólag fogyasztotta a kábítószer és csak azért vett, illetve tartott magánál nagyobb mennyiséget, mert így olcsóbb volt. Ugyanakkor elismerte a tárgyaláson, hogy volt olyan személy, akinek eladott kábítószer. Figyelemmel volt az elsőfokú bíróság a vádlott telefonjában tárolt sms-ek szövegére, hogy azokat - a tartalmuk alapján - azért küldte a vádlott a tanúk részére, hogy felhívja figyelmüket a nála történő vásárlás lehetőségére. A tanúk vallomása egyezett a vádlott beismerő vallomásának részleteivel. **Vádlott** elmondta, hogy ő

2.000 forintért vette a kábítószer, a tanúk pedig valamennyien egyezően állították, miszerint nekik a speed por grammját 3.000 forintért adta el, vagyis 1.000 forint haszna volt minden grammon. A vádlotti vallomás szerint azért szerették őt a vásárlók, mert nem hígította fel a drogot. A lefoglalt tárgyak; a mérleg, a jelentős mennyiségű kábítószer mind arra utalnak, hogy a vádlott kábítószer értékesítésével, kábítószer-kereskedelemmel foglalkozott.

Az elsőfokú bíróság elfogadta a vádlott első vallomásának azon részét is, hogy a 2013 novemberében, súlyos betegségének felismerése után abbahagyta a kábítószerrel való kereskedést, majd 2014 októberében újra kezdte. E körben azonban nem volt figyelemmel az elsőfokú bíróság a tényállás megállapításánál, hogy a vádlott szó szerint azt mondta: „2014 októberében újra elkezdtem a speed árusítását. Ezt egészen a mai napig végeztem, bár voltak hónapok, amiket kihagytam. Arra a kérdésre, hogy kitől szereztem a kábítószer, nem kívánok jelenleg nyilatkozni” (nyomozati irat 327. oldal negyedik bekezdés).

Ezen a kihallgatáson nem kérdezett rá a nyomozó, hogy melyek azok a hónapok, amik kimaradtak, és ez a vádlott későbbi tagadása miatt nem is volt felderíthető. Nyilatkozatot már nem tett, egyéb bizonyíték meg nem volt, hiszen a korábbi évekre nézve csak a vádlotti elmondáson alapult a kábítószer értékesítésének megállapítása.

Az elfogadott vallomás alapján az a bizonyított tény, hogy a terhelt 2014. október hónapjában újra kezdte a kábítószer értékesítést, de ismeretlen számú hónapban nem adott el kábítószer. Ilyen körben helytálló az a védői felvetés, miszerint a tényállás nem pontos, hiszen az elsőfokú bíróság valamennyi hetet figyelembe vette - 50 gramm speed porral számolva - 2014 őszétől kezdően, holott a vádlott tényfeltáró vallomása alapján is csak azt lehet rögzíteni, miszerint *nem minden héten és nem minden hónapban értékesített kábítószer, vagyis a ténylegesen eladott mennyiség nem ismert*.

Ebből következik, hogy a bizonyítékok közül nem fogadható el kritika nélkül az a rendőri jelentés, mely az első terhelti vallomás alapján, de a kihagyott időszakokra tekintet nélkül, mechanikusan szorozta fel 2011. és 2016. között a hetek számát a kábítószer mennyiséggel és rendelte hozzá a BSZKI táblázata alapján az átlagos tiszta hatóanyag-tartalmakat (nyomozati irat 301-302. oldal).

A tényállás olyan módon lehet megalapozott, hogy **vádlott** 2014 őszétől fokozatosan és folyamatosan értékesített kábítószer kisebb - nagyobb kihagyásokkal. A kihagyott hetek, hónapok száma nem ismert és nem is folytatható rá további bizonyítás.

Az újrakezdéstől csak a tanúk által megjelölt mennyiségek és alkalmak tekinthetők bizonyítottaknak, továbbá az a mennyiség, amelynek lefoglalása a vádlott lakásában, illetve a tetten ért vásárlóknál megtörtént.

Ez a tényállásbeli szűkítés a bűncselekmény minősítését nem befolyásolja, mivel már a lefoglalt kábítószer tiszta hatóanyag tartalma is meghaladja a jelentős mennyiség alsó határát, annak 190 %-a. Ennek a büntetés kiszabásánál azonban van jelentősége.

Az ítéletábra azonban nem értett egyet azzal a további védői hivatkozással, hogy a kábítószer kereskedést csak a 2014. októbertől lehet figyelembe venni, illetve a vagyonekbevételek ténybeli alapja kizárólag a tanúknak eladott drogból származó bevétel összege lehet.

A fentiekben írt első nyomozati vallomásában elmondta **vádlott**, hogy 2011. nyarán kezdett el kábítószer értékesíteni és 3.000 forintért adta a grammját a speed pornak, amit 2.000 forintért szerezett be, vagyis grammonként 1.000 forint volt a „haszna”. Előadása szerint heti 30 - 40 grammot értékesített, melyből a számára kedvezőbb, alacsonyabb értéket lehet figyelembe venni. Azt is elmondta, hogy ebben az időben volt egy 3.000.000 forint svájci frank hitele, amit ki tudott fizetni ezen kábítószer értékesítéséből (nyomozati irat 327. oldal). Az elfogadott vallomás alapján tehát a vádlott 2011. nyarától 2013. novemberéig heti 30 gramm kábítószer értékesített, vagyis mindösszesen 3.810 grammot. A 3810 gramm kábítószer 3.000 forintjával szorozva 11.430.000 forint, mely ez 1/2008.-as BJE határozatban foglalt „bruttó elv” alapján a vagyonekbevételek alapja lehet. Nem hagyható figyelmen kívül, hogy ennek az 1/3-a volt tiszta haszon, vagyis 3.810.000

forint ebben a három évben. Ez az összeg - 3.810.000 forint - elegendő lehetett a 3.000.000 forintos svájci frank hitel kifizetésére, mely tény tökéletesen alátámasztja a vádlott első vallomását az eladott mennyiségre. Ezért nem fogadta el az ítéltábla a védő azon érvelését, hogy az első vallomás - a szabadlábon maradás érdekében - kitalált történet, mert ahhoz nagyon is logikusan illeszkednek egymáshoz a vádlott egyes kijelentései, melyek egymást alátámasztják.

A táblabírószak már kifejtette, hogy a kihagyás utáni második időszakban miért nem lehet a rendszeres értékesítés tényét megállapítani, csupán azt, hogy **vádlott** eladott azoknak a tanúknak drogot, akik vallomást tettek. A terhelt bizonyítottan összesen 53 gramm speed port adott el 2014. október hónapja és a 2015. február 23. napi lebukás között, melyből 159.000 forint bevétele származott. E két tételből; a 2011-2013 között realizált 11.430.000 és a 159.000 forintból áll össze a vagyonelemek tényalapja.

A fent írtakból kitűnik, hogy a védelmi fellebbezés érvelése elsősorban bizonyítékok értékelését támadta, mely részben helytállóan mutatkozott. Az elsőfokú bíróság azonban logikus és az alábbi korrekció mellett megalapozott tényállást állapított meg, amely a másodfokú döntésnek is alapjául szolgált. Azonos bizonyítási anyag mellett a fellebbezési eljárásban a törvényesen elvégzett mérlegelési tevékenység alappal nem támadható.

A **tényállás** a Be.352.§ (1) bekezdés a/ pontja értelmében az iratok tartalma alapján **pontosításra szorul** a vádlott által forgalmazott kábítószer mennyiség tekintetében az alábbiak szerint:

A tényállás *2. oldal 6. bekezdéséből*, a *7. bekezdésből*, valamint a *3. oldal 2. bekezdéséből* mellőzni kell a „hetenként legalább 50 gramm” kitételt és a további mennyiségre, valamint hatóanyag tartalomra vonatkozó adatokat. Ehelyett azt kell rögzíteni, hogy **vádlott** 2014. október hónaptól a 2016. február 23. napján történt elszámoltatásáig rendszeresen vásárolt alkalmanként 50 gramm speed port, melyet értékesített. Ebben az időszakban ismeretlen számú hónapot és hetet kihagyott, amikor nem foglalkozott drogforgalmazással. Nem állapítható meg pontosan a beszerzett és értékesített kábítószer mennyisége és tiszta hatóanyag tartalma.

Az így helyesbített tényállás minden tekintetben megalapozott, az ítéltábla is erre alapította határozatát a Be.351.§ (1) bekezdése értelmében.

A törvényszék a megalapozott tényállás nyomán okszerű következtetést vont le a tényállásban ismertetett cselekmény tekintetében a vádlott bűnösségére, és helyes annak a Btk. Különös Része szerinti minősítése is, melynek jogi indokolásához az ítéltábla az alábbi kiegészítést teszi.

A Legfelsőbb Bíróság 1/2007. számú Büntető Jogegységi Határozata - amely még nem a 2012. évi C. tv (hatályos Btk.) megnevezései szerint, hanem az 1978. évi IV. törvény terminológiáját használva említi a *kábítószerrel visszaélés* bűncselekményének elkövetési magatartásait - kimondja, hogy a forgalomba hozatal, úgy, mint a kereskedelem magába foglal minden olyan résztevékenységet, amely azt a célt szolgálja, hogy a kábítószer fogyasztóhoz kerüljön.

vádlott azon cselekvősege, miszerint több éven át, rendszeresen beszerzett speed port tovább értékesítés céljából, azt készletezte, adagolta, csomagolta, majd vevőkorét a vásárlás lehetőségéről értesítette és részükre a lakásán a drogot eladta; maradéktalanul kimeríti a kábítószerrel való kereskedés elkövetési magatartását.

A speed por hatóanyaga az amfetamin, mely csekély mennyiségű a Btk.461.§ (1) bekezdés a/ pontja ad/ alpontja szerint, ha nem haladja meg a 0,5 grammot. Ennek 20-szorosa a jelentős mennyiség alsó határa a Btk.461.§ (3) bekezdés a/ pontja értelmében.

A büntetés kiszabása körében irányadó szempontokat nagyrészt helyesen tárta fel az elsőfokú bíróság. Helyesen mutatott rá, hogy nagy nyomatékkaal értékelhető a vádlott tényfeltáró, beismerő vallomása, hiszen a tényállás ezen alapszik. További nyomatékos enyhítő körülmény a vádlott súlyos betegsége, valamint az időmúlás, a 2011-től kezdődő folyamatos cselekmény vonatkozásában. Ugyancsak enyhítő körülményként értékelhető, hogy **vádlott** korábban egy pszichiátriai intézetben szociális gondozóként dolgozott, mások segítségére volt a munkája során. Nem súlyosító körülmény „a kábítószeres bűncselekmények elszaporodottsága”, mivel arra nem folyt bizonyítás, hogy Győr-Moson-Sopron Megyében gyakrabban fordulnak-e elő kábítószerrel kapcsolatos bűncselekmények, mint az ország más vidékein.

Az enyhítő körülmények lényegesen nagyobb számára és nyomatékára tekintettel az ítéletábla úgy találta, hogy a büntetési tétel alsó határában meghatározott tartamú szabadságvesztés is elegendő a vádlott vonatkozásában a Btk.79. §-ában meghatározott büntetési célok elérése érdekében. Az eggyel enyhébb végrehajtási fokozat meghatározásával a táblabíróság teljes mértékig egyetértett a terhelt egészségi állapotának ismeretében.

A bűncselekmény jellegére figyelemmel helyesen alkalmazott közügyektől eltiltás időtartamát - a szabadságvesztés büntetés mértékéhez - arányosan enyhítette az ítéletábla.

Az ügyész - a vagyonekhozás kötelező alkalmazását szorgalmazva - helyesen hivatkozott az 1/2008 BJE szabályaira, miszerint a kábítószer-kereskedelem bűncselekményének elkövetőjével szemben a kábítószer értékesítésével összefüggő vagyona vagyonekhozást kell elrendelni.

A vagyonekhozás nem korlátozható az értékesítéssel elért nyereségre. Azt a bűncselekménnyel összefüggő teljes vagyona el kell rendelni, függetlenül a kábítószer megszerzésére fordított vagyona mértékétől (tekintve, hogy a kábítószer megszerzése is büntetendő), illetve attól, hogy a kábítószer értékesítése az elkövető számára nyereséges vagy veszteséges volt-e; a vagyonekhozás mértéke nem csökkenthető a kábítószer megszerzésével összefüggő kiadásokkal.

Emiatt a fentiekben kifejtettek szerint a 2011-től 2013-ig heti rendszerességgel, majd 2014. októbertől az elszámoltatásig az ismert vevőknek történő értékesítéssel megszerzett teljes 11.589.000 forint bevétel a vagyonekhozás összege.

A 69/2008. számú Büntető Kollégiumi vélemény II. pontjának értelmezéséből kiindulva - a kétszeres értékelés tilalma miatt - nem lehet vagyonekhozást foganatosítani arra a dologra, amelyet lefoglaltak, és amelyre nézve a jogosult részére történő kiadásnak, vagy ekhozásnak van helye. A lefoglalt kábítószer a Btk.72.§ (1) bekezdés c/ pont I. fordulat és d/ pont alapján el kell kobozni, mivel a bűncselekmény elkövetési tárgya volt és birtoklása jogszabályba ütközik. A vádlottól lefoglalt kábítószeresek értékét tehát a vagyonekhozás összegébe nem lehet beszámítani, hiszen, abból vagyongyarapodás már nem származott.

Ily módon állapította meg a táblabíróság az elvonandó bűnös vagyona összegét, illetőleg rendelte el vádlottal szemben, a törvénysértő cselekvőségével összefüggésben megszerzett összeg erejéig a vagyonekhozást a Btk.74.§ (1) bekezdés a/ pontja szerint.

Az ítélet egyéb rendelkezései helyesek, ezért azokat a másodfokú bíróság nem érintette.

Az elsőfokú bíróság az ítélet kihirdetését követően, a Be.327. (1) bekezdés szerinti eljárásban rendelte el a terhelt előzetes letartóztatását a másodfokú eljárás befejezéséig, ezért az ítéletábla a Btk.92.§ (1) és (2) bekezdése alkalmazásával szabadságvesztés büntetésbe a vádlott által 2017. február 16. napjától a mai napig 2017. június 7. napjáig előzetes fogvatartásban töltött időt beszámította.

A rendelkező részben feltüntette a terhelt fogvatartásának időpontját, továbbá a személyi azonosító okmányának számát a Be.258.§ (2) bekezdés a/ és b/ pont szerint.

Mindezekre tekintettel az ítéletábra a Be.372.§ (1) bekezdés alapján Győri Törvényszék B.387/2016/9. számú ítéletét a rendelkező részben foglaltak szerint megváltoztatta, egyebekben azt - helyes indokainál fogva - a Be.371.§ (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

ő, 2017. június 7.

Dr. Széplaki László sk.
a tanács elnöke

Dr. Vajda Edit sk.
előadó bírő

. Csák Csilla sk.
bíró

Z á r a d é k :

A Győri Ítéletábra ezen ítélete, és az ebben foglalt változtatással a Győri Törvényszék B.387/2016/9. számú ítélete 2017. június 7. napján jogerőre emelkedett végrehajtható.

Győr, 2017. június 7.

Dr. Széplaki László sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelűl:
Kiadó: